

יום א' פ' ויקהל, ט"ז אדר:

כ"ק אד"ש נסע להאוהל הק'.

יום ב' פ' ויקהל, י"ז אדר:

ליל יחידות.

יום וא"ו פ' ויקהל, כ"א אדר:

כ"ק אד"ש נסע להמקוה – קארעסטירער – בשעה 11:45 בוקר. הי' צעטייל [פתק] מכ"ק אד"ש להרבנים ולקאמיוניטי קאונסיל לעיין בהמצב דהמקוה, בנוגע להמדרגות, ולכתלים, ולהשוות לביתי ולביתכם – אינו ברור – . לאחר קבלת-שבת בשעה 9:45 הלכתי עם הת' יו"ט ליסון ושמואל ליפסקר ללוות כ"ק אד"ש.

ש"פ ויקהל, פ' פרה, כ"ב אדר:

כשבא כ"ק אד"ש ל-770 בבוקר אמר לשלום ישראל חדקוב שימסור להצרפתיים – הקבוצה של פאָשטער – שינגנו האדרת-והאמונה בשחרית בניגון הצרפתי כו'. פ' פרה בס"ת של משיח. בההפטורה בפסוק וקדשתי את שמי וגו' לעיניכם. אמר לעיניכם וחזר עוה"פ התיבה ואמר לעיניהם בה"א, בקדושת כתר נגנו הוא אלוקינו, לא הי' התועדות.

יום א' פקודי, כ"ג אדר:

היום בשעה 4:30 יצא כ"ק אד"ש ללוות האורחים מצרפת, ומיד כשיצא כ"ק אד"ש עשה בידיו הק' שינגנו, ונגנו האדרת-והאמונה בניגון הצרפתי, טרם שיצא כ"ק אד"ש עברו כולם בשירה על-יד פתח חדרו הק' ונתן לכל א' מהם קונ' של הגדה של פסח, כמדומה בצרפתית.

ליל-יחידות. הרב ישראל לאו – חתנו של הרב פרענקל רב-הראשי של ת"א – נכנס. כ"ק אד"ש עמד ונתן לו שלום. וא"ל א' יישר-כח פאר טאן אין מיהר-יהודי. דאס איז א' יישר-כח מצדי, דער אמת'ער יישר-כח איז פון אויבערשטען [יישר כוח על הפעולות במהירות]. זהו יישר כוח מצדי, היישר כוח האמיתי הוא מהקב"ה. כ"ק אד"ש א"ל ששמע מהדרשה שלו שדיבר בעצרת-עם בנוגע מיהר-יהודי. וא"כ אינו רק חתנו של הרב פרענקל. וביקש ממנו שישלח לו מהדרשות שלו, ואמר הנ"ל שאינו רושמם. ואמר כ"ק אד"ש יוכל ליקח סרט. והנ"ל אמר שקשה לו ליקח סרט לכל מקום שידרוש. וא"ל כ"ק אד"ש שאחר יקחנו עבורו. ואמר הנ"ל שאין לו שמשים. וא"ל כ"ק אד"ש היתכן שאין לו מזכיר. כ"ק אד"ש

ביקש ממנו שישבירו, רוסיא היתה ממלכה אדירה ועשו רעוואלוציע. ומי היו המארגנים יהודים, וכן בצרפת. וכן בשאר מדינות. ובא"י כבר עשרים-וחמש שנים אז די זעלבע פיר-פינף מענטשען פירען [שאותם ארבעה-חמישה אנשים מנהיגים]. כ"ק אד"ש א"ל שמהירות בטה יתבטל. ולאח"ז כיון שמעלין בקודש וועט מען זיך נעמען פאר אנדערע ענינים [יתחילו לטפל בענינים אחרים]. הנ"ל אמר לכ"ק אד"ש שהי' בפא"ד – ארץ גושן – וגם יש לו תניא שהדפיסו שמה. כ"ק אד"ש שאלו אם יש לו קביעות בלימוד תניא. ואמר שאין לו. ושאלו כ"ק אד"ש ומי מעכב. וענה שאור שבעיסה מעכב. א"ל כ"ק אד"ש שאין לרב לדבר כן בפני בעה"ב. ואמר הנ"ל שכ"ק אד"ש אינו בעה"ב. כ"ק אד"ש ברכו ער זאל ווערן בעה"ב ביי זיך אין שטאט [שייעשה בעה"ב בעירו], ואח"כ בכל א"י. בצאת כ"ק אד"ש מ-770 לנסוע הביתה שאל מיודעל מה נשמע עם מעשה המרכבה בנוגע להנ"ל. ויודעל אמר שיש לו כבר עם מי לנסוע. וכ"ק אד"ש רצה שיראה לו מיהו הנהג ובאיזה מכונה. ואמר ליודעל ווייל אויב ניט וואלט מען עם געדארפט פירען מיט דעם קאר [שבאם לא הי' צריך להסיעו בהמכונית] – כהנ"ל אינו ברור, ובלי אחריות כלל, שמעתי מאחדים כו'.

יום ג' פקודי, כ"ה אדר:

כ"ק אד"ש נסע להאוהל הק'.

יום ה' פקודי, כ"ז אדר:

כ"ק אד"ש נסע להאוהל הק'.

ש"פ פקודי, כ"ט אדר, מבה"ח ומחר-חודש ניסן, פ' החודש:

התוועדות. (מפני סיבה לא רשמתי הר"ד וכו').

יום א' פ' ויקרא, ר"ח ניסן:

כ"ק אד"ש יצא למים-שלנו.

ר' משה פיינשטיין סידר קידושין להחתן אברהם שמואל לעוין, ונכנס לכ"ק אד"ש ליותר משעה. גם אחיו של הגערער ר' פנחס מנחם נכנס לכ"ק אד"ש לשעה ומחצה.

יום ב' ויקרא, ב' ניסן:

כ"ק אד"ש נסע להאוהל הק'.

יום הבהיר י"א ניסן, ד' פ' צו:

כ"ק אד"ש נסע להאולה הק'.

לאחר תפלת מנחה נכנסו מזקני אנ"ש - בג"ע התחתון - וברכו כ"ק אד"ש. ואמר כ"ק אד"ש "אמן כן יאמר ה'. כל המברך מתברך בברכתו של הקב"ה ותוספתו מרובה על העיקר כולל כמובן חגה"פ כשר ושמח".

ההתועדות בשעה 9:30, לא אמר לחיים לפני שיחה הראשונה. שיחה הא', פותחין בברכה וכו"ה בתורה ההתחלה היא בתיבת בראשית שהאות הראשון הוא ב"ת ומבאר בתושבע"פ שהוא ר"ת ברכה. והנראה מזה שפותחין בברכה. וכן כתוב פתח דברין יאיר שפתח דבריו של הקב"ה יאיר וכן צ"ל בכ"א מישאל אשר פתח דבריו צריך להאיר. ומצינו זה אצל הקב"ה אשר מאמר הראשון הי' ויהי אור. וזה הוראה לכאור"א אשר ביחד עם הברכה צ"ל אשר פתח דבריו יאיר, ופותחין בברכה ואברכה מברכין כפי שנדפס כבר כל הענין בזה. וכן ענין היאיר והר"ע בנוגע למבצע מצות שמורה שעוד צריכים להתעסק בזה, ואדרבה מי שיש לו וכו', ולכאורה מהו הספק בזה, אלא שכבר הזהירו בזה חז"ל בשם שנק' הסדרה של שבוע זו וכפי' רש"י צו - זריזות. ואדרבה אין מזריזין אלא למזורזין, ובאופן של חיות ובדברים היוצאין מן הלב. ופועל פעולתן, מיכלא דמהימנותא ומזה למיכלא דאסוותא, עד לחולה שבכתבי האריז"ל שחולה בגי' מ"ט שמי שהגיע לשער מ"ט ולא הגיע עוד לשער נר"ן נק' חולה, ועי"ז פועלים אסוותא להגיע לשער הנר"ן דבינה, ועי"ז נזכה לגאולה האמיתית ונאכל שם מן הפסחים ומן הזבחים.

ב) לכל מבצע צריכים להתפלל לברכת ה' שתהא בהצלחה, ומכש"כ מפעולה הנוגע לעצמו שהוא בעל בחירה עאכ"כ בנוגע לזולתו שצריך תפלה בכפליים. ואופן התפלה הוא שמקודם נותן פרוטה לעני והדר מצלי, והטעם עי"ז הוא משום שכשמבקש צרכיו שלו ה"ז בתורת צדקה והאתעדל"ת בזה הוא שגם הוא נותן צדקה. ועאכ"כ בנוגע תפלה בשביל הזולת שצ"ל ענין הצדקה. וביותר בנוגע למצה שמורה, שזה נוגע לשואלין ודורשין בהלכות החג למ"ד יום לפני החג. והתחלתן בפורים, שאין ענינו של אדה"ז לעשות חשבונות בשר"ע שלו, אלא הצדקה שהוא ביניהם שבפסח יש ענין של קמחא דפסחא, ובפורים להרבות במתנות לאביונים, ועד כ"כ נוגע ענין הצדקה בפסח שזהו ההתחלה מוהגדת לבנך כל דכפין ייתי וייכול, וכמו שחסידות מביא מס' ארחות צדיקים שזהו מירושת אאע"ה נדיב בגופו וכו', וכ"ה בכל א' מישאל שאינו מספיק כללות ענין הצדקה כ"א שצ"ל בגופו בנפשו ובממונו, והצדקה מביא לא רק הצלחה בהמבצע ולא רק לחגה"פ כשר ושמח, אלא עוד מביא הזריזות של הקב"ה, שבזכות הצדקה ממחר הגאולה באופן של אחישנה ומביא משיח צדקנו שהוא ג"כ מלשון צדקה, ויוליכנו קוממיות לארצנו.

ג) ע"י הצדקה מביא הברכה גם בעניניו הפרטיים, ולומדים זה מאאע"ה, ובצדקה נוגע ביותר הבפועל, וכתורת הבעש"ט שבצדקה אינו מקלקל כ"כ השלא לשמה, והכח עי"ז הוא כמ"ש למען יצוה את ביתו ואת בניו אחריו שאאע"ה נותן הכח עי"ז, וגם מצוה מל' צוותא וחיבור, וצריך לנצל כל הכח שיש לו עי"ז.

ומזה לכל הענינים שיש לו כח עי"ז שצריך לנצל כל הכח עי"ז, וכ"ה בנוגע למבצעות הנ"ל, עד אשר גם שפועל עליו שצריך לפעול עליו שגם הוא יפעול על שארי אנשים.

ובנוגע למדינה זו, הסדר הוא שאותן הנבחרים בוואשינגטון יש להם יועצים והנבחרים בעצמם אינם יודעים מכל הענינים, ומכיון שכל הענינים הם בהשג"פ וכתורת הבעש"ט שגם אופן הפיכת העלה נוגע אם הוא עי"ז רוח או עי"ז אדם והוא בהשג"פ, עאכ"כ מי שיוכל להשפיע על היושב בקונגרס או בסענאט, ומכיון אשר השג"פ הוא מהקב"ה, בטח שיש לו כל הכח לנצל כחותיו מתאים עם מי שבראו וכמ"ש בתורה שהוא מלשון הוראה. אלא שמצד בחירה חפשית נדמה לו שיש שני דרכים ובשוה וכמ"ש נופת תטופנה וגו' אבל ברור הוא שאחריתה מרה כלענה, וכן בכ"א שיש לו השפעה, כמו מורה מדריך מדריכה, עד שיוכלו לאמר על המושפעים מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי וגו'. ואי"ז תלוי אלא בזמן מתי, ונודע התשובה מהרוגוצובי שהי' יכולים לקבל מספר מצומצם תלמידים ורצו לקבל רק המצויינים און ער האט זיך געבייזערט אויף דעם [והוא דיבר דברי רוגז על זה], שבית-ספר הר"ע החינוך און מען קען ניט וויסען וואס וועט אויסוואקסען [ואי אפשר לדעת מה יצא-גדל], עאכ"כ המנהל, ועאכ"כ רב של קהילה שצריכים לנצל כל כוחותיהם. ועומדים כעת לפני פסח שהי' באופן של וינצלו עד שלא נשאר אפי' משהו שלא נתברר, ומזה בא הדין של חמץ בפסח במשהו, ובאופן של ויגעת שע"ז ומצאת שהוא הכנה קרובה למצאתי דוד עבדי באופן של מציאה, ובהיסח הדעת, ולוקח את א' א' לבית ישראל מן הגלות, להגאולה האמיתית והשלימה.

מאמר ד"ה בכל דור ודור חייב אדם לראות א"ע וכו'. וביאר בארוכה מאמר אדמוה"ז על פסוק מי לי בשמים גו' איך וויל ניט דאין ג"ע, אף שהוא דאין ג"ע, נאר דיר אליין כו' לא רק דיר נאר דיר אליין.

סיום על מסכת מגילה דורשין בהלכות החג בחג האיך מתאים זה עם דורשין בהלכות החג למ"ד יום לפני החג. וביאורו של אדה"ז בשר"ע, ודיבר בנוגע לתענית בכורים - והזכיר שזה נוגע לו - בקביעות ש.ז. וכן אודות הקביעות של פורים בערים מוקפות חומה, ודיבר בארוכה בנוגע למיהו"יהודי.

שיחה. עוד נקודה משותפת בין פסח לפורים. המגילה נקראת מגילת אסתר שמזה נדגש הזכות של נשים צדקניות, ובפסח נאמר שבזכות נשים צדקניות נגאלו כו'.

שיחה. בנוגע לביסוס של ע"א מוסדות.

א. משמע משו"ע אדמוה"ז שכשחל שבת הגדול בערב פסח אז דורשין בהשבת שלפניו.

ב. ואהבת לרעך כמוך, כמו שבנוגע לעצמו אינו עושה בזה משום טעם, או משום שכר, וכו', כ"ה צריך להיות בנוגע לזולתו מבלי שום טעם וכו'.

גימ"ל. עם לבדד ישכון. בטח בדד עין יעקב, שע"י "בדד" אז הוא באופן "בטח".

ד. על שו"ע אדה"ז, שולחנו הזהב, הטהור.

בסיום ההתועדות התחיל ממצרים גאלתנו בניגון של כי אלקים יושיע ציון.

לאחר ההתועדות נכנסו השלוחים מקאליפורניע עם הארון קודש שהביאו. השלוחים מדיטרויט הביאו "מחשבת השבוע" באנגלית ובשאר לשונות כו'. כ"ק אד"ש אמר להם מען זאל אראפ בריינגען פון מחשבה לדיבור ומדיבור למעשה. און ניט באנוגענען [שיורידו ממחשבה לדיבור ומדיבור למעשה, ולא יסתפקו] עם מה שעשו ע"ע כמדובר בהתועדות. גם השלוחים מבופלו נכנסו, הביאו עמהם שטענדער, כ"ק אד"ש שאל מהם וואס זאל איך טאן מיט דעם [מה אעשה עם זה]. וסיפר הסיפור מאדמוה"ז עם אדמוה"א בנוגע לעבודה עם השטענדער, כן נכנסו עוד בעה"ב מלוס-אנז'עלס כו'.

יום ה' פ' צו, י"ב ניסן:

כשנכנס כ"ק אד"ש למנחה, קרא הר"ל לכמה בחורים שיעבירו המתנות שהביאו השלוחים מחדר כ"ק אד"ש להספרי' של כ"ק אד"ש. כ"ק אד"ש יצא למים-שלנו. ובצאתו מ'770 אמר, אויב צום לערנען שטופט מען זיך אויך אזוי [האם ללימוד ג"כ נדחפים כן] – או משהו כדומה לזה. כשמכר כ"ק אד"ש החמץ – להרש"ל – אמר שצריך לעשות שינוי או היכר וכו' שהמכירה בשנה זו היא אור ל"ג ניסן. – התאריך על השטר הוא י"ג ניסן, ובכל שנה המכירה היא אור ל"ד, ובש"ז היא אור ל"ג. – לאחר שיצא הרש"ל מחדר כ"ק אד"ש יצא כ"ק אד"ש מחדרו ואמר העיקר שכחתי, ושאל מא' – שעמד ע"י האעלעווייטאָר [המעלית] – איפה הרש"ל, ואמר שהלך לחדרו, וכ"ק אד"ש הלך אחריו עד שנכנס להחדר ונתן לו דמי מכירת-חמץ.

יום ו' עש"ק, פ' צו, י"ג ניסן:

בשעה 11:45 הלך כ"ק אד"ש לשרוף החמץ, הלך בהאעלעווייטאָר [בהמעלית] כן בחזירתו לחדרו הק'. הר"ל שם כמה חבילות בהכבשן, ואח"ז זרק כ"ק אד"ש חבילה קטנה לתוך האש, וחתה במגריפה בתוך האש, ואמר יהיה רצון בשעת שריפת החמץ.

בשעה 3:00 אחה"צ לערך התחיל חלוקת המצה – הפסיק בשעה חמש. וכ"ק אד"ש התפלל אז מנחה – עד שעה 6:30. כ"ק אד"ש נסע אז לביתו.

נוסח המברק כו' "שבת שלום וחג הפסח כשר ושמח וכל אחד ואחת יראו בקיום היעוד אך טוב לישראל ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני".

שבת הגדול, ערב פסח:

כ"ק אד"ש בא ל'770 בשעה שבע בוקר. נכנס לשחרית בשעה 7:15. קרה"ת בס"ת של משיח. מפטיר וערבה. לאחר מנחה – בביה"כ הגדול – אמר כ"ק אד"ש עבדים היינו, הר"ל אומר שסדר קרבן פסח אומר בכל שנה בחדרו הק'. – ומזה נראה שצ"ל מקודם עבדים ואח"כ סדר קרבן פסח. הרושם –.

ליל א' של פסח:

לאחר תפלת ערבית חלק כ"ק אד"ש מצות לכו"כ. לאח"ז הלך להסדר של הת'. – הת' עוד לא הספיקו להכין הקערות כו' – עבר כל האולם עד שנכנס להמטבח. אח"ז חזר להאולם אשר שם הת' ועמד ע"י א' השולחנות וברך הת' "ס'איז זמן חירותינו זאל מען ממשיך זיין חירות עכה"ש כולה. און ווי אופן קביעות ש.ז. חירות אפי' פון עניני שבת, ואפי' פון עניני שבת הגדול. ולשנה הבאה בירושלים". [זהו זמן חירותינו אפילו מעניני שבת ואפילו מעניני שבת הגדול. ולשנה הבאה בירושלים].

לאח"ז בדרכו לצאת עמד ע"י שלחן א', ועורר שצ"ל שני נרות להבדלה. ומסדר הת' הלך להדר-התורה, וברכם א' כשר'ען און פריילעכען פסח [פסח כשר ושמח], ולשנה הבאה בירושלים. לאח"ז חזר ל'770 וחלק מצות לעוד כמה, ואח"ז הלך למוסד מכון-חנה. ולקח עמו חבילה של מצה. כשהגיע לפנה קינגסטון עוו. אמר איך קען אלייך גיין [הנני יכול ללכת לבד] – או משהו כדומה לזה. – בדרך פגש בר' שלמה מיידאנצ'יק, וא"ל שהולכים עכשיו למכון-חנה ויכול להצטרף לילך. כ"ק אד"ש ברכם שלשנה הבאה זאלן זיי פראעוון דעם סדר ביי זיך [יערכו את הסדר בביתן] כו'. לפני חגה"ס מסר להם כ"ק אד"ש שלכל א' מהתלמידות יותן כוס של זהב או של כסף. ומשם הלך ישר לביתו.

יום א' של פסח:

קרה"ת בס"ת של משיח. נגנו הוא אלוקינו בכתר, מנחה בביה"כ למע'.

יום ב' של פסח:

כדאמול.

א' דחומ"פ:

קרה"ת בס"ת של משיח.

ב' דחומ"פ:

קרה"ת בס"ת של משיח.

ג' דחומ"פ:

קרה"ת בס"ת של משיח.

ד' דחומ"פ:

קרה"ת בס"ת של משיח.

שבת, שביעי של פסח:

קרה"ת בס"ת של משיח. נגנו הוא אלוקינו בכתר.

אחרון של פסח:

קרה"ת בס"ת של משיח. נגנו הוא אלוקינו בכתר. בשעה 7:30 נכנס כ"ק אד"ש להתועדות. נטל ידיו הק' ורמז להכריז כרגיל וכו'. מסר חתיכת מצה להמכריז. צוה לנגן אתה בחרתנו.

שיחה א'. בענין אחרון ש"פ. שאומר ע"ז אדה"ז בשו"ע שאומרים בו זמן חירותינו. וכענין שטר שיצא עליו ערעור, ע"כ החירות הוא יותר מימים הראשונים של פסח. ויותר מזה שסברא הוא באחרונים שיאמרו באחרון ש"פ זמן שמחתינו. ומזה אשר החירות של אחרון של פסח הוא יותר מזמן שמחתינו.

שיחה ב'. שיחה מתש"ד אשר ימים ראשונים של חגה"פ ה"ע משה-דבינו, וימים אחרונים ענין מלכא משיחא. והחילוק שיצ"מ היתה לפני מ"ת, משא"כ בזמן דעקבתא דמשיחא. וזהו שאם זכו - ביצ"מ - ה' גאולה שלימה וזהו שה' לפני מ"ת קודם ביטול הגזירה שהעליונים ירדו לתחתונים. משא"כ עכשיו שהוא אחר ביטול הגזירה.

שיחה ג'. משל ע"ז מעליונים ותחתונים אצל האדם שהוא עולם קטן, ודיבר במעלת דעקבתא דמשיחא, וכמ"ש אדה"ז באגה"ק בענין הצדקה בזמן דעקבתא דמשיחא. ודיבר בענין התהלוכה.

שיחה ד'. עוד חילוק בין ימים ראשונים לימים אחרונים, ימים ראשונים

תלוי ביצ"מ, סדר, פסח מצה ומרור. וימים אחרונים ה"ע קרי"ס. וגם נכלל בזה מ"ש בהפטורה של אחרון ש"פ והניף ידו על הנהר וגו'. שב' ענינים אלו הם הפכיים. ימים ראשונים צ"ל משפחה ומשפחה בפ"ע שה לבית, משא"כ קרי"ס שה' בזה כולם ביחד. וכן בגאולה העתידה, שזה"ע האחדות. קרי"ס ה' הכנה למ"ת שאז נמשך הנעלמה מעין כל חי עד למטה וכו'. וההכנה לזה היתה קרי"ס וכן עד"ז בגאולה העתידה יהי' שני הענינים ואתם תלוקטו לא' א', והקב"ה יטפל להוציאם ויפעול בהם ענין האחדות.

שיחה ה'. מדובר לעיל מ"ש אדה"ז שעכשיו עיקר העבודה הוא במצות מעשיות. ותורה שהיא פועלת ענין האחדות וזהו המעלה שיש בתורה, אף כי המעשה הוא העיקר, שאינו מספיק שיהי' המוח והלב כדבעי אלא שצריך להיות ענין המעשה. עכ"ז הרי ישנו מ"ע בתורה דכל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה וכו' אף בזמן שאין ביהמ"ק קיים, ודיבר לפני תלמידי הישיבות בענין לימוד התורה.

שיחה ו"ו. עוד בענין לימוד התורה. ודיבר במיוחד לאלו שבאו מארה"ק, ואמר שיאמרו לחיים ושינגנו ניגון מאה"ק והתחיל בעצמו הושיעה את עמך.

שיחה ז'. בענין הפצת המעיינות. וגם לתלמידי הישיבות.

מאמר ד"ה והחרים הוי' את לשון ים מצרים וגו'.

שיחה בענין חכמות בחוץ תרונה. ודיבר בארוכה בענין מיהו"יהודי. וכן בנוגע אג"י שנמנעו בהצבעה נגד הממשלה, והזכיר המעשה של שמעון בן שטח שכבשו עיניהם בקרקע. וכן מאותו שבא לשמעון בן שטח שיצרו תקיף עליו וכו', וא"ל שיקבל ע"ע שלעולם אל ישקר. ועי"ז החזיר הגניבה כו'. וכן המעשה שאמרו על א' שרקד עם נקיבה בט' באב. והנקודות אמת שבדבר שמזה בא הערעור הנ"ל ה', כי ילדה לו בת לעת זקוניו והחזיק אותה על טס וחיך בהסתכל עלי' כו'.

שיחה השתתפות בכינוס של תורה. בנוגע שהחיינו אם ישנו עליו הדין תשלומין או שמלכתחילה חל עליו החיוב על כל חגה"פ. והנ"מ כפי שמביא הרגז'ובי, וקישר עם הסיום של י"א ניסן.

ניגנו האפ"קאזאק וגם זה ה' ניגון הכנה.

לאח"ז שיחה בנוגע לנשים צדקניות, שבזכותן יצאו בני מצרים. ניגון אדמוה"ז - פעם א' - לאח"ז ניע זשוריציע כלאפציע. מעריב. הבדלה. כוס-של-ברכה.

א. מ"ש בכתבי האריז"ל הטעם שאסור לחזור למצרים, כיון שנגמרו כל הברורים במצרים ביצ"מ כו'.

ב. מלאים מצות כרימון. שכל א' מישראל מלא מצוות כרימון. לא שאומרים שיש להם מצות כרימון. אלא **מלאים** מצות כרימון שענין מלא הוא דאם משהו פנוי אינו מלא, וכאן אומרים שאפי' אלו שהם היפך הצדיקים הם מלאים מצוות!
ג. ענין התורה הוא לפעול ענין האחדות. עד שכל ישראל הם ערבים זל"ז. וערבים מל' מעורבים, שבכל א' מישראל מעורב בו כל ישראל. ובאופן דערבים מל' מתיקות, שכל א' כולל כל ישראל ובו נכללים כל ישראל.

יום ב' פ' שמיני, כ"ג ניסן:

לאחר מנחה התקיים הכינוס-תורה. ליל יחידות.

יום ג' פ' שמיני, כ"ד ניסן:

הת' ממאיאמי נסעו בערב חזרה.

יום ה' פ' שמיני, כ"ו ניסן:

כ"ק אד"ש נסע להאווה הק'.

ש"פ שמיני, מבה"ח אייר, כ"ח ניסן:

התועדות. ג' שיחות ראשונות. נקודת שיחה א'. השבת הוא המשך לאחרון ש"פ. ובפרט לפי אופן קביעות ש.ז. שאחרון של פסח הי' ביום א' בשבוע, שנאמר בו יום אחד ולא יום ראשון כבשאר ימים. ומבאר במדרש יום א' שהי' יחיד בעולמו, וביום השבת אשר בשבת כל העולם מתעלה. וגם בנגלה מצינו שאפי' עם הארץ אינו משקר כמו שאיתא בירושלמי, וגם אכילת שבת אינו מגשם וכו', הר"ע כמו יום א' משי"ב. וחילוק שבין אחרון ש"פ ושביעי ש"פ הוא שביעי ש"פ שייכות למשה רבינו ויצ"מ וקר"ס, אחרון ש"פ שייכות למשיח וכמו שהוא בהפטורה כו'. וההוראה הוא שכל הענינים דלע"ל תלויים במעשינו ועבודתינו במשך זמן הגלות, ובמדה כנגד מדה. וכמו שלע"ל יקויים היעוד ומלאה הארץ דעה את הוי' גו', גם במעשינו ועבודתנו צ"ל באופן כזה כו'. ובפרט לפי המבואר במאור עינים שלכל א' מישראל ישנו ניצוץ משיח, ה"ז מוסיף ביאור בהנ"ל שגם עכשיו שייכות זה במעשינו ועבודתנו כו', והוא אשר אופן הלימוד שלו יהי' באופן של ומלאה, כ"ד שעות מלאים במעל"ע, ועכ"פ כמה שעות שמחוייב עפ"י שר"ע יהי' באופן של ומלאה, ומכיון שתורת אמת תובעת זה ממנו בודאי יש לו כל הכחות ע"ז.

שיחה ב'. באחרון ש"פ התחיל מ"ש ויסע משה את בני. ומפ' רש"י שזה הי' בע"כ של ישראל כו', הלא לכאן כיון שהיו אז במצב שלאחרי שאמרו זה א-לי

ואנוהו כו' הלא לכאן האבען זיי געדארפט לויפען [היו צריכים לרוץ] להר סיני לקבל התורה כו', והביאור הוא ע"ד כל המצוות שתלויים בזמן וע"ד אכילת מצה בז' ימי הפסח שזהו כמ"ש בחסידות שזהו שאוכל אלקות, משא"כ כל ימי השנה אף שזהו אותו יהודי ואותו מצה און די זעלבע וועלט [ואותו העולם], אלא כיון שאז אין הזמן ע"ז אינו פועל וכו'. וכן בנוגע ביזת הים כיון שאמר להם הקב"ה שינצלו את מצרים הי' זה אצלם מצוה, ועכשיו שהי' להם יכולת ע"ז היו טרודים בזה עד שע"כ הסיעם משה [שאז] כיון שכנ"ל כבר נגמר ענין זה וע"כ לא הי' עוד ענין בביזת הים. ומי הוא הפוסק בזה, הנה אחר מ"ת הוא משה רבינו ואתפשוטא דמשה בכל דרא ודרא. ולפני מ"ת הוא הקב"ה נותן התורה. וההוראה מזה שצ"ל ב' קצוות שמצד א' תובעים מישראל שעבודתו צ"ל בחיות וכו'. ומ"מ צ"ל שכשבא ההוראה שעכשיו נגמר עבודה זו, צריך לעבור לעבודה שני' וג"כ בחיות. והיינו שכשעומד בשעת התפלה ובאופן דכל מאדך ומגיע זמן תורה אז בע"כ צריך לנתק מאופן עבודתו ולעסוק בתורה. — ואף שידוע המעשה מא' שאמר שמע ישראל גו' אחד, ולאח"ז אמר "פאָסטאָ איינע מינוטע" [בדיוק דקה אחת] מ"מ הרי יש חילוקים בזמן וכו' — . וכן כשמגיע הזמן שצריך לעסוק בהפצת המעינות שצ"ל בע"כ ולעסוק בזה ובחיות. וכן עד"ז ההוראה למי שהוא יושב-אוהל אף שערב לו יותר עבודתו בפנים ולמה יצא להחוצה, אלא כיון שישנו ההוראה שצ"ל בירור הניצוצות הוא הולך ובשמחה. וזהו ההוראה מאחרון ש"פ שההארה נמשך ממנו על כל השנה כולה. ויותר מזה, הי"ט עצמו נמשכת, כנודע שאדה"ז לא כתב חסל סידור פסח בסידורו, כי החג עצמו נמשך בכל השנה כולה. ועי"ז הולכים לקבלת התורה ולקבל תורתו של משיח יבא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו.

שיחה ג'. עוד מענין ביזת הים, כמה שהיו טרודים בזה עד שע"כ הסיעם משה, ודיבר בנוגע הפצת המעינות כו'. וכן בנוגע הקביעות ש.ז. שהוא כמו בשנה שעבר יהושע את הירדן ובשבת כ"ח ניסן הי' הענין דיריחו שנפלה החומה. ודיבר הרבה בנוגע עבודת התפלה כו'.

מאמר ד"ה ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל.

רש"י קאפ. ט"ת פסוק כ"ב, ד"ה ויברכם. וגם ד"ה שלאחריו וירד. דבר על ההערה במכ' כללי של חגה"פ בסיומו חגה"פ כשר ושמח. הקישור של כשר ר"ת כמוצא שלל רב לושמרתם את המצות. לקלו"צ. פרקי אבות, כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב שנא' וגו'. שיחה חדה שהר"י יסבירו להתל' מען זאל ניט געניצען, וכן בנוגע קדושת ביהכ"נ וביהמ"ד ושמתגלגלים שמות, ולאחרי כל ההתועדות של אחרון ש"פ יותר מחמש שעות און אין וואס קאכט מען זאך [במה מתעסקים ברתיעה], באותם עשרים מינוט על מי התכוין ומה הי' הלשון כו'.

שיחה קצרה בנוגע מיהריהודי כו'.

וגם שיחה קצרה בנוגע אייר ר"ת אברהם יצחק יעקב רחל ד' רגלי המרכבה. ההתועודות נמשכה עד שעה חמש.

— בתוך שיחה הא' פי' הפסוק ומלאה הארץ דעה את הוי', ואמר שזהר"ע יעוד השני דונגלה כבוד הוי' וראה כל בשר יחדיו כי פי הוי' דיבר. שזהו שלא יראו הנברא רק פי הוי' כח הפועל בנפעל. וזה יהי' באופן של וראו בראי', שהעיני בשר וגם הבשר יראו הפי הוי'. שזהו ראי' מוחשית.

גם שהניצוץ משיח שיש בכא"א מישראל ה"ז באופן גלוי וכדאיתא בירושלמי שאינו יהודי חלם שבלע כוכב ואמרו ע"ז שזהו יהודי, היינו כמ"ש בציור של כוכב שזהו ניצוץ משיח, וענין זה אינו תלוי בבחירתו כיון שזהו מציאותו שהוא חלק אלורה ממעל. ומש"ז כל ידח ממנו נדח. וכן כופין אותו עד שיאמר רוצה אני. וגם ביד חזקה אמלך עליכם.

בשיחה ב'. שתשוקתם לביזת הים בפנימיות הענינים הי' בשביל בירור הניצוצות, וכמ"ש אצל אברהם ויקם שדה עפרון שתקומה היתה לו, ועד"ז בנוגע לביזת הים, והביאור כפנינים כו'.

שאלה מאיפה הי' להם ביזת הים כיון שהי' לפני"ז וינצלו את מצרים?

בהוראה שצריך לנתק בע"כ מעבודתו ולעבור לעבודה אחרת באופן שבע"כ אבל צ"ל בזה אתה חי בהעבודה החדשה.

וכן עוד הוראה מביזת הים של כא"א למה הי' צריכים לכל הכסף והזהב לא בשביל זמן היותם במדבר, ואף כפי שהי' אז אצלם שתיכף נכנסים לא"י הלא אז הי' א"כ גאולה שלימה ובודאי שאינם צריכים לזה, אלא מכיון שהי' להם ציווי מהקב"ה לא עשו בזה חשבונות ועסקו בזה בחיות. וההוראה מזה גם כשיהודי אינו רואה תועלת בעבודתו, מ"מ מכיון שזהו ציווי מהקב"ה אינו עושה בזה שום חשבונות ועובד עבודתו ובשמחה וכו'.

בשיחה ג'. שמש"ז הי' הציווי ביריחו כל חרם להוי' כיון שהכיבוש של העיר הי' ביום הש"ק.

הזכיר מכ' של אדמוה"ז שזה שאומר שאינו רואה ההכרח של עבודת התפלה לא ראה מאורות מימיו, עד שמבואר בלקו"ת שענין התפלה הוא ע"ד החוט השדרה שבאדם שמעמיד כל הגוף, כן הוא ענין התפלה, שניכר עליו כל היום שהוא מי שהתפלל היום וכו'.

בתוך השיחה חדה סי' בשם כ"ק מו"ח אדמו"ר שיהודי א' הי' לו חלק גדול בג"ע משום שכל יום הי' מנקה הרצפה עם הזקן שלו לפני האה"ק.

יום א' תו"מ, כ"ט ניסן:

כ"ק אד"ש נסע להאווהל הק'.

יום ג' תו"מ, ב' דר"ח אייר:

כ"ק אד"ש התענין כ"פ אם הת' של הקבוצה יודעים שיעמדו מחר בשעה 12:30 בחדר של ג"ע התחתון.

יום ד' תו"מ, בי"ת אייר, ת"ת שבתפארת:

כ"ק אד"ש נסע להאווהל הק'. טרם נסע כ"ק אד"ש — להמקוה — נכנסו הקבוצה לג"ע התחתון. כ"ק אד"ש יצא להם מחדרו הק', ואמר להם עס זאל זיין אן עלי' בגר"ר. און איבער געבען מכאן בשר'ט להתם. און פון דארטען בשר'ט לכאן [שתהי' עלי' בגשמיות וברוחניות, ולמסור בשר'ט מכאן להתם, ומשם — בשר'ט לכאן], ונתן לכ"א המכתב כללי דחגה"פ — כפי שנדפס בהליקוט — וגם הוספה להמכתב (ישנו תח"י), ושלשה דולער לצדקה.

יום ב' אח"ק, ז' אייר:

תענית בה"ב. כ"ק אד"ש לא בא לקרה"ת.

יום ג' אח"ק, חי"ת אייר:

כ"ק אד"ש נסע לביתו מוקדם לפי"ע. ואומרים באשר בת אחיו עם בעלה נמצאים אצל כ"ק אד"ש — בתור אורחים כו' — הלך זיך געזעגענען [ליפרד] עמהם כו'.

יום ה' אח"ק, יו"ד אייר:

תענית בה"ב, כ"ק אד"ש בא היום לקרה"ת.

מוצש"ק אח"ק, אור לי"ג אייר:

כ"ק אד"ש אמר הקדישים לאחר עלינו כו'. קידוש לבנה. כ"ק אד"ש אמר הקדיש שלאחרי עלינו כו'. לאחר קידוש לבנה אמר כ"ק אד"ש: אלע שטייען ארום, און שווייגען ואינו יודע אויב ס'איז געווען אַ מנין להקדיש, אדער אז מען מאכט פון יעדער זאך אַ צערערמאניע [הכל עומדים מסביב ושותקים, ואינו יודע אם הי' מנין להקדיש, או שעושים מכל דבר — טקס]. — או משהו כדומה לזה